

Monsieur Lazhar

Philippe Falardeau

Canada • 2011 • 94 min.

'Monsieur Lazhar' was als hartverwamd juweeltje de grote winnaar van de Publieksprijs op het Filmfestival Rotterdam. Na de chaos en verbijstering van de zelfmoord van juf Martine in het klaslokaal moeten er praktische zaken worden geregeld. De nieuwe leerkracht dient zich aan in de persoon van Bachir Lazhar, een vluchteling die zich beroept op zijn verleden als docent en direct beschikbaar is. Lazhar is stijfjes en formeel, een docent van de oude stempel. Hij laat de tafeltjes meteen terug plaatsen

in de recht-achter-elkaar-opstelling, geeft passages uit het werk van Balzac als dictee en is niet vies van de corrigerende tik. Hij blijkt ook door-en-door vriendelijk, met een luisterend oor, die de emoties en trauma's van zijn leerlingen serieus neemt en er schoolbreed aandacht aan wil schenken. Dat leidt tot een botsing met de schoolleiding. Monsieur Lazhar blijkt zelf ook een traumatisch Algerijns verleden met zich mee te torsen, iets dat in Canada zelfs bij zijn naaste collega's maar bar weinig begrip weet op te wekken. Zijn band met Alice, zijn favoriete leerlinge, wordt evenwel steeds hechter. Zij is de enige die hem echt lijkt te begrijpen. 'Monsieur Lazhar' is een krachtig pleidooi om kinderen ook bij dramatische gebeurtenissen serieus te nemen. Het resultaat is een liefdevolle, warme publieksfilm die u niet mag missen!

Dinsdag 2 okt • 21 uur

Wij kennen regisseur Kaurismäki van films in een grijs en uitermate treurig stemmend Finland (zo treurig dat het weer leuk wordt). Met dezelfde karakteristieken heeft hij nu een Franse film gemaakt, waar hij op het filmfestival van Cannes de prijs van de filmkritiek voor kreeg. 'Le Havre' buigt zich droog-komisch en zachtmoedig over de migrantenproblematiek. Hoofdpersoon Marcel Marx (Karl Marx of de Marx Brothers?) is schoenpoetser op het station, zijn

vrouw wordt in het ziekenhuis behandeld, zijn zaken gaan niet geweldig. Hij ontfermt zich echter onvoorwaardelijk over een jonge vluchteling. Idrissa is aan de aandacht van de politie ontsnapt. Bewakers hoorden in de haven babygehuil en treffen in een van de containers een groep haveloze Angolezen aan. De jongen Idrissa krijgt hulp van de schoenpoetser, maar ook van de andere middenstanders in diens omgeving. De hartelijkheid van deze mensen geeft een bijzondere glans aan dit opmerkelijke sprookje.

Een verhaal over optimisme tegen beter weten in. Het toont de ellende van het bestaan, maar warmte en medemenselijkheid zijn altijd dichtbij. En dat wordt mooi aangevuld met het geluid van oude tango's, krakende blues en symfonische muziek.

Dinsdag 9 okt • 21 uur

Le Havre

Olivier Nakache

Frankrijk • 2011 • 112 min.

The Descendants

Alexander Payne

USA • 2011 • 115 min.

Regisseur Alexander Payne is een buitenbeentje in Hollywood. Als geen ander weet hij tragiek en humor fantastisch te combineren. Een combinatie die wij graag zien in het Filmhuis.

Matt King (een voortreffelijke George Clooney) mag dan op Hawaii wonen, dat betekent niet dat zijn leven een feest is. 'Mijn vrienden denken dat het hier een paradijs is. Zijn ze gek geworden? Het paradijs kan ophoepelen.' King is een van de erfgenamen van een flink stuk land dat binnenkort wordt verkocht. Dat maakt hem rijk, maar niet blij: zijn vrouw is na een watersportongeluk in coma geraakt. Wanneer Elizabeth bijkomt wil hij een betere man zijn en een betere vader voor de twee dochters. Hij zit plots opgescheept met onhandelbare meiden. Dan vertelt de oudste hem een nieuwtje: Elizabeth ging vreemd en wilde van hem scheiden...

The Descendants is een bijzonder fraaie tragikomedie, hilarisch en pijnlijk. Alexander Payne slaagt erin om van Matt King een man van vlees en bloed te maken, hoe karikaturaal zijn situatie soms ook is. Dat is natuurlijk ook de verdienste van Clooney, die zijn komisch talent – bekend van 'Intolerable Cruelty' en 'Burn After Reading' van de gebroeders Coen (beide te zien geweest in het Filmhuis) - knap combineert met serieuze wanhoop.

Dinsdag 23 okt • 21 uur

Filmhuis Winterswijk

Sep
& okt
2012

U vindt alle informatie op
www.filmhuiswinterswijk.nl
Meldt u aan voor onze
maandelijkse nieuwsbrief!

Intouchables

Olivier Nakache

Frankrijk • 2011 • 112 min.

We beginnen het seizoen met een echte kraker. Daarom hebben we voor 'Intouchables' meteen twee voorstellingen gepland. Wat een onvoorstelbaar leuke en aanstekelijke film is dit! Ontroerend en humoristisch, in Frankrijk een minstens zo grote hit als sympathieke voorgangers als 'Amélie' en 'Bienvenue chez les Ch'tis'. 'Intouchables', gebaseerd op een waargebeurd verhaal, is een rasechte *buddy movie* met voor de hand liggende tegenstellingen als arm versus rijk, blank versus zwart, cul-

tuur tegenover straatcultuur. De verlamde en steenrijke Philippe is op zoek naar een persoonlijke verzorger. Driss zoekt alleen een handtekening om bij de sociale dienst te bewijzen dat hij heeft gesolliciteerd. De onbekommerde jonge zwarte uit de uitzichtloze *banlieue*, net vrijgelaten uit de gevangenis, wordt aangenomen en dat vormt de opmaat voor een serie geweldig leuke scènes met de stralende, energieke Driss in een fenomenale hoofdrol. In 'Intouchables' wordt uitbundig de draak gestoken met stereotypen als de neger die geen snars begrijpt van moderne kunst of klassieke muziek en de zielige gehandicapte die altijd maar moet worden ontzien. De uitgekiende montage en heerlijke muziek (Boogie Wonderland!) maken de film helemaal af. 'Intouchables' is van begin tot eind gewoonweg onweerstaanbaar. Reserveer voor het te laat is!

Dinsdag 4 sep • 18.30 & 21 uur

Aan het begin van het nieuwe filmseizoen hebben we nog een bijzonderheid in ons aanbod: deze 3D-film van de gelauwerde Amerikaanse filmmaker Martin Scorsese. Geen kinderfilm, maar een spannende en indrukwekkende reis: naar het Parijs van 1931 en de oorsprong van de filmgeschiedenis. Als u de 3D-bril opzet neemt Scorsese u mee op een wervelende tocht door het oude station Montparnasse.

In dat station leeft het weeskind Hugo Cabret in het binnenwerk van de grote stationsklok. Zijn vader heeft hem een mechanische pop nagelaten, Hugo probeert deze automaat te repareren. Daarbij wordt hij gehinderd door de stationschef en geholpen door Isabelle, wier grootvader een speelgoedwinkel-tje uitbaat. Die norse man blijkt de ooit beroemde filmmaker George Méliès.

Het publiek kent regisseur Scorsese vooral van misdaadfilms. 'Hugo' is in de eerste plaats een familiefilm, maar tegelijkertijd ook een geslaagde les in de filmgeschiedenis en een pleitbezorger van 3D. Het totaal maakt van 'Hugo' een meeslepende film, volgens de recensenten met adembenemende beelden, een aangrijpend verhaal en prima acteurs. Voor het Filmhuis is 'Hugo' een prima film om ons Winterswijkse arthouse-publiek kennis te laten maken met de driedimensionale film.

Hugo

Martin Scorsese

USA • 2011 • 126 min.

Dinsdag 11 sep • 21 uur

Dinsdag 18 sep • 21 uur

Oplettende Filmhuisbezoekers zullen hem vaker gezien hebben: Peter Mullan. Wie kent hem niet als de charmante alcoholist in 'My Name Is Joe'? In 'Tyrannosaur', het regiedebuut van de Ierse acteur Paddy Considine, heeft zijn karakter dezelfde naam en dezelfde 'eigenschap'. Joe is een weduwnaar wiens wereld bestaat uit drank en weddenschappen. In de opening wordt de toon direct gezet. Een dronken en gefrustreerde Joseph trapt zijn hond dood, om haar vervolgens liefdevol te begraven. Zijn destructieve pad leidt in een ruzie met Pakistaanse bookies ertoe dat hij zelf in elkaar gerost wordt. Joe zoekt zijn heil bij een kringloopwinkel, waar de gelovige Hannah werkt. De hulpeloos ogende man doet wat met haar en ze besluit voor hem te bidden. Joe blijkt gehard door het leven, God is de laatste op wie hij zit te wachten. Na die moeizame start ontstaat er een vriendschap, waarin duidelijk wordt dat Hannah meer hulp nodig heeft dan Joseph.

Wat volgt is meeslepend menselijk drama, waarin

Tyrannosaur

Paddy Considine

Engeland • 2010 • 91 min.

Joe moet afrekenen en moet zijn gewelddadig bestaan en Hannah afstand moet nemen van haar ogenschijnlijk keurig echtgenoot (met Filmhuisfavoriet Eddy Marsan in de rol van een werkelijk weerzinwekkende vent). Tyrannosaur is verre van een liefdesverhaal. Regisseur Considine mengt kitchen sink-realisme handig met thrillerelementen en voert de spanning gaandeweg op.

Dinsdag 25 sep • 21 uur

Regisseur Van Rompaey is een Vlaming. Toch is 'Lena' een Nederlandse film. Opgenomen in en rond Rotterdam met veel Nederlandse inbreng. Van Rompaey kennen we vooral van 'Aanrijding in Moscou', waarmee hij internationaal in de prijzen viel. Beide films verhalen aangrijpend en integer in een realistische stijl.

De hoofdpersoon in deze film is de Poolse immigrantendochter Lena. Het zit haar niet mee. Ze is mollig en ronduit ongelukkig. De verhouding met haar instabiele moeder laat flink te wensen over, contact is er nauwelijks.

Lena doet haar best om bij leeftijdsgenoten, vooral

Lena

Christophe van Rompaey

Nederland • 2011 • 119 min.

de jongens, in de smaak te vallen. Die vinden haar alleen geschikt voor de snelle wip zonder verkering of oprechte liefde. Als Lena de populaire Daan ontmoet, lijkt het tij te keren. Hij lijkt oprecht geïnteresseerd en de twee beginnen een relatie. Al snel trekt ze bij Daan en zijn vader in. Het optreden van Lena binnen het huishouden van Daan en zijn vader is prachtig en daadkrachtig. De vraag is natuurlijk of het allemaal uitpakt, zoals ze wil en zoals we het haar gunnen.

Het spel van Emma Levie (Lena) is geweldig, overtuigend en naturel. De ontwikkeling van Lena, één van vallen en opstaan, is daardoor herkenbaar. We volgen haar met sympathie en betrokkenheid.